

เสียงธรรมจากห้อง “เมตตาศาสนา” วันอาทิตย์ที่ 29 ตุลาคม 2566

เรื่อง วันออกพรรษา วันพระใหญ่

โดย อาจารย์ คณานันท์ ทวีโภค

กำหนดจิตผ่อนคลายเป็นล่องวางร่างกาย ปล่องวางความกังวลอารมณ์ที่ค้างค้ำในระหว่างวันของเราให้หมด ทั้งร่างกายของเราปลดปล่อยกำลัง ตัดร่างกายตัดความสนใจในกาย จดจ่ออยู่กับลมหายใจสบาย เข้าออกละเอียดเบาสบาย เข้าสู่ความสงบของจิต จดจ่ออยู่กับความสงบหนึ่งผ่องใส ภายในดวงจิตของเราแย้มยิ้มเบิกบาน

จากนั้นกำหนดจิต จินตภาพเห็นลมหายใจเป็นเหมือนกับแพรไหม เป็นประกายระยิบระยับแพรวพราวพลิว ผ่านเข้าออกภายในกายของเรา ลมหายใจละเอียด เบา สงบ ยิ่งลมหายใจสงบระงับลงเท่าไร จิตยิ่งเข้าถึงความสุข ยิ่งเข้าถึงฌานสมาธิในระดับที่สูงขึ้น ลมหายใจสัมพันธ์กับอารมณ์จิตสัมพันธ์กับระดับฌานสมาธิ ลมปราณสัมพันธ์จิตใจ คุมลมปราณได้คุมอารมณ์จิตได้ คุมอารมณ์จิตได้นั้นหมายถึงว่าเรามีสติที่จะรู้เท่าทัน และระงับการปรุงแต่ง ระงับกิเลสอยู่กับลมหายใจสบายสงบ ผ่องใส ภายในจิตแย้มยิ้มเบิกบาน

จากนั้นกำหนดจิตต่อไป ในความสงบลมหายใจที่เบาลง ละเอียดลง หรือบางท่านลมหายใจสงบระงับคือหยุดหายใจ เข้าถึงฌาน 4 ในอานาปานสติอันเป็นฌาน 4 ใช้งาน เป็นอุปปจารสมาธิที่สามารถต่อยอดไปสู่การฝึกในมโนมยิทธิ ในญาณเครื่องรู้ต่าง ๆ ในความสงบ ในอุเบกขารมณ์ เอกัตตคารมณัม ลมหายใจที่สงบระงับ หนึ่งหยุด จุดที่หนึ่งจุดที่หยุด เรากำหนดให้จุดที่หยุดของลมที่เรากำหนดรู้ได้ กำหนดตัวหยุด จุดที่หยุดนั้นให้เกิดกลายเป็นลูกแก้ว ลูกแก้วภาพนิมิตสัมพันธ์กับดวงจิต ลูกแก้วที่ปรากฏคือจิตของเรา จิตของเราที่เป็นลูกแก้วค่อย ๆ ใสขึ้นสว่างขึ้น เป็นกสิณจิต ลูกแก้วที่ใสมีแสงสว่างเหมือนกับหลอดไฟสว่างจ้าขึ้น ตลอดไฟมีความขาวใส ดวงแก้วมีความใส นิมิตที่ปรากฏขึ้นจากกสิณจิต คือ อุกคหนิมิต จากอุคคหนิมิต เราแปรสภาพกำหนดจินตภาพเปลี่ยนภาพของจากลูกแก้วใสให้กลายเป็นเพชรที่เจียรระในละเอียดยับ จิตของเรากลายเป็นเพชรระยิบระยับเจิดจ้า มีลักษณะพิเศษคือเส้นแสงรัศมีของจิต เป็นเส้นที่กระจายออกไป เป็นเส้นตรงกระจายโดยมีจุดศูนย์กลางจากดวงจิตของเรา เป็นเส้นแสงสว่าง

กำหนดให้ดวงจิตของเราเปล่งประกายเจิดจ้าอย่างยิ่ง เส้นแสงสว่างกว้างออกไปโดยรอบรัศมีเป็นเส้นยาวออกไป 1 วา กำหนดทรงอารมณ์ไว้ เส้นแสงรัศมีที่ลุ่มกลายเนื้อครอบคลุม ลูกแก้วคือดวงจิตนั้นอยู่ภายในอกของเรา หรือบางคนตั้งฐานที่จิต ตั้งฐานจิตไว้ที่ท้องก็กำหนดที่ท้อง บางคนถนัดที่ภายในกลางอกก็กำหนดที่กลางอก ตามแต่ที่ตัวเองรู้สึกถนัด รู้สึกสบายพอใจ กำหนดแสงรัศมีแผ่สว่าง ทรงอารมณ์ ทรงภาพนิมิต ทรงสภาวะไว้

ตั้งใจว่าการฝึกทรงอารมณ์ทรงฌานนี้ เป็นการฝึกเพื่อให้เกิดวสีแห่งจิต เพื่อให้เกิดจิตตานุภาพของจิตค่อย ๆ สะสม ยิ่งนิ่งยิ่งทรงภาพนิมิตสงบนิ่งตั้งมั่น ทรงตัวได้นานเท่าไร จิตตานุภาพยิ่งปรากฏยิ่งผ่องแผ้วในจิตของเรามากขึ้นเพียงนั้น เข้าใจและรู้ในกุศลโอบายแห่งการฝึกในการปฏิบัติและประโยชน์แห่งการปฏิบัติแต่ละจุดให้ชัดเจน ทรงอารมณ์ไว้ ทรงภาพนิมิตไว้ หนึ่งหยุด จิตเป็นเพชรระยิบระยับแพรวพราวเส้นแสงสว่างชัดเจน ยาว รัศมีกว้างออกไป 1 วา หรือ 2 เมตรโดยประมาณโดยรอบ

วางอารมณ์เบา ๆ สบาย ๆ จิตของเราเปล่งเส้นแสงรัศมีออกมาอยู่ตลอดเวลา กำหนดว่าภายในจิตของเรารวมเอาบุญกุศลอันเกิดขึ้นจากทาน ศีล การเจริญภาวนา การเจริญเมตตาตามาน พรหมวิหาร 4 บารมีทั้ง 30 ทศ รวมผ่องแผ้วในจิตของเรา บุญรวมตัว กุศลรวมสู่ใจ

จากนั้นเรากำหนดจิตต่อไป ทรงอารมณ์ที่จิตเป็นเพชรประกายพรึก แต่อริชฌานจิตขอให้ปรากฏภาพองค์พระอยู่ในดวงจิตที่เป็นเพชรประกายพรึกนั้น กำหนดน้อมให้ปรากฏภาพพุทธรูปเป็นสมเด็จองค์ปฐม อยู่กลางจิตกลางใจ

ของเรา เส้นแสงรัศมียิ่งส่องสว่าง ฉัพพรรณรังสีของพระพุทธองค์ยิ่งเปล่งประกายออกมา สภาวะรายรอบพ้นจากเส้นแสง ปรากฏความเป็นประกายพิริบระยับเหมือนกับมีกากเพชรโปรยปรายรายรอบระยับระยับแพรวพราวไปหมด ทรงอารมณ์จิตที่ผ่องใส ทรงอารมณ์ไว้ องค์พระอยู่ภายในดวงจิตของเรา กำลังแห่งพุทธานุภาพ ธรรมานุภาพ สังฆานุภาพ ผนึกรวมลงสู่จิต จิตของข้าพเจ้าเข้าถึงไตรสรณคมน์ มีคุณแห่งพระพุทธเจ้า คุณแห่งพระธรรม คุณแห่งพระอริยะสงฆ์ เป็นสรณะเป็นที่พึ่งที่อาศัยสูงสุดตลอดชีวิตตราบเท้าเข้าสู่พระนิพพาน ทรงอารมณ์เปล่งประกายแสงสว่าง

กำหนดน้อมพิจารณา ว่าเมื่อเราน้อมอธิษฐานพุทธานุภาพอาราธนาบารมีสมเด็จพระปฐมพระพุทธรูปเจ้ามาอยู่ในจิตของเรา กำลังความสว่างความผ่องใสของจิต จากที่เราทรงอารมณ์ด้วยกำลังทานของฌานที่เราทำเอง กับที่มีกำลังของพระพุทธองค์ เราสัมผัสเราแยกแยะเรารู้สึกได้ใหม่ ว่าเมื่อเรากำหนดภาพพระแล้วจิตตานุภาพแสงสว่างยิ่งชัดเจนขึ้นผ่องใสขึ้น ทรงอารมณ์ทรงภาพพระไว้

จากนั้นกำหนดจิตต่อไป อธิษฐานขอบารมีพระพุทธองค์ทรงสงเคราะห์ ขอยกจิตอาทิสมาณกายของข้าพเจ้าขึ้นไปบนพระนิพพานด้วยเถิดพระพุทธเจ้าคะ กำหนดจิตฟุ้งอาทิสมาณกายขึ้นไปปรากฏเป็นกายแห่งพระวิสุทธิเทพอยู่บนพระนิพพานท่ามกลางมหาสมาคมมีสมเด็จพระปฐมทรงเป็นประธาน พริ้งพร้อมด้วยพระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ พระปัจเจกพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ พระอรหันต์ทุก ๆ พระองค์ อันเป็นสาวกของพระพุทธเจ้านับตั้งแต่สมเด็จพระปฐมเป็นต้นมา จนถึงพระอรหันต์ผู้เป็นพระสาวกของพระพุทธเจ้าองค์ปัจจุบันจำนวนมากมายมหาศาล อาทิสมาณกายของเรา ปรากฏสว่างท่ามกลางมหาสมาคมทุกท่านทุกพระองค์พร้อมกันชัดเจน ทรงอารมณ์ทรงสภาวะกำหนดในความเป็นกายพระวิสุทธิเทพ ความรู้สึกสัมผัสถึงกาย ถึงเครื่องทรง ถึงเครื่องประดับ ทั้งกายที่เป็นชั้น 5 กายเนื้อบเนโลกมนุษย์ ความรู้สึกของเรา รู้สึกสัมผัสได้ถึงกายพระวิสุทธิเทพที่ปรากฏ ขวากี่สวมใส่ เครื่องประดับทับทรวง อินทรรณู ทานพระกร สนับเพลลา ฉลองพระบาทปลายงอน ตลอดจนดอกบัวแก้วที่บานรองรับไม่ว่าเราจะเดินหรือจะนั่งก็ตาม เรา กำหนดชัดเจนอยู่ ความรู้สึกในความเป็นกายพระวิสุทธิเทพนั้นชัดเจน

จากนั้นกำหนดจิตพิจารณาทวนอารมณ์พระนิพพาน การทวนอารมณ์พระนิพพานทุกครั้งที่เราจดใจในกำลังของมโนมยิทธิขึ้นมานบนพระนิพพานนั้น เพื่อเป็นการแก้ความเผื่อ เพื่อเป็นการที่เราจะได้ป้องกันไม่ใช่เพียงแต่เราจดใจขึ้นมานบนพระนิพพานด้วยลักษณะของภาพจำ แต่เราขึ้นมานบนพระนิพพานด้วยกำลังของพระกรรมฐาน ด้วยกำลังของฌานสมาบัติ เมื่อเราทวนในอารมณ์พระนิพพาน ความถูกต้องแม่นยำในญาณทั้งหลายก็จะมีตรงมากกว่าบางครั้งเรา ผล่อ กำหนดจิตหรือน้อมนึกแต่เป็นเพียงภาพจำ กำลังของกรรมฐานที่ปรากฏในการฝึกมโนมยิทธินั้น อารมณ์กรรมฐานเราต้องได้อารมณ์พระนิพพานเป็นเช่นไร อารมณ์พระนิพพานนั้นคืออารมณ์ที่เราตัดสังโยชน์ทั้ง 10 ประการ เป็นสมุจเฉตพาน ชั่วขณะเวลาที่เรารับขึ้นมานบนพระนิพพานด้วยสภาวะดังกล่าว อารมณ์จิตเราเสมือนกับอารมณ์ของอรหันต์ คืออารมณ์จิตนั้นไม่มีความเกาะในร่างกายชั้น 5 กายเนื้อ ตัดชั้น 5 ได้ขาดได้สิ้น อารมณ์จิตต่อมาก็คือความห่วงใยในบุคคลทั้งหลาย ความห่วงในทรัพย์สินวัตถุเงินทอง ภาระหน้าที่การงาน สมมุติลาภยศ สรรเสริญตลอดรวมไปจนถึงบุคคลอันเป็นที่รัก จิตของเราไม่เกาะไม่ห่วงด้วยความเข้าใจในสมมุติ จิตละสมมุติทั้งปวง

อารมณ์จิตต่อมาก็คืออารมณ์ตัดการเกาะในความสุขของสวรรค์สมบัติ คือทิพยสมบัติอันไล่ขึ้นไปตั้งแต่สมบัติแห่งการเกิดการจุติเป็นรุกขเทวดา พรหมเทวดา อากาศเทวดาทั้ง 6 ชั้น พรหมโลกทั้ง 16 อรูปพรหมทั้ง 4 จิตเราไม่เกาะไม่ยึด ไม่เสียตายไม่อาลัย แม้บุญกุศลบารมีและวิมานเราก็มีพริ้งพร้อม จะเป็นสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ก็ดี หรือพรหมก็ดี เรามีวิมานอยู่ แต่เราไม่ยินดีในภพในการเกิดทั้งหลาย เรายินดีอยู่จุดเดียวก็คือพระนิพพานเป็นที่สุด อารมณ์จิตของพระนิพพานก็คือตัดความปรารถนาตัดมหาทะยานอยาก ความพอใจในการเวียนว่ายตายเกิด ตัดความเพลิดเพลินในภพทั้งหลาย จิตตัดพยาบาทการจองเวรทั้งหลาย จิตปิดอบายภูมิทั้งหลาย นั่นก็คือภพภูมิ ตั้งแต่สัตว์เดรัจฉานลงไปจนถึงโลกันตนรก เมื่อเราปิดทั้งหมดคือตัดภพภูมิทั้งหลายจิตเราก็เหลือจุดเดียวก็คือปรารถนาในพระนิพพานเป็นที่สุด

เมื่อเราปรารถนาในพระนิพพานเป็นที่สุด มีพระนิพพานอยู่เป็นจุดเดียว อารมณ์จิตก็แนบอยู่กับพระนิพพาน เกิดธรรมะ
ฉันทะในพระนิพพาน อารมณ์จิตปลดตระวางภาระของใจจนสิ้น สายโยงใยแห่งความห่วงความผูกพันความกังวล ทั้ง
บุคคลทั้งหน้าที่ภาระทั้งหลายจบสิ้นแล้ว ดังนั้นศัพท์ในพระพุทธศาสนาจึงใช้คำว่า จบกิจ สิ้นภพจบชาติ ดังนั้นอารมณ์
จริง ๆ ของอารมณ์พระนิพพานก็คือสิ้นภพจบชาติ ดับไม่เหลือเชื้อแห่งการเกิด

เมื่อเราเข้าใจกระจ่างแจ้งในธรรมในคำอธิบายอรรถาธิบายของการปฏิบัติ จิตเรอาดตสรรพกิเลสเป็นสมุจเฉตพหวน ใจ
เราอยู่กับพระนิพพานจุดเดียวได้เมื่อไหร่ ก็เข้าถึงอรหัตผล กำหนดใจของเราตอนนี้ ทรงอารมณ์แห่งพระนิพพาน ทรง
สภาวะในกายพระวิสุทธิเทพ "นิพพานัง ปรมัง สุขัง"

กำหนดใจของเรา วันนี้เป็นวันออกพรรษาเป็นวันพระใหญ่ เริ่มต้นกาลแห่งกาลกฐิน เป็นเทศกาลงานบุญครั้ง
ใหญ่ วันออกพรรษาเป็นวันที่พระพุทธรูปองค์ทรงเสด็จลงจากสวรรค์ชั้นดาวดึงส์จากการโปรดพระพุทธรูปมารดา เราก็น้อม
จิตน้อมกราบโมทนาสาธุ เหตุผลสำคัญของวันที่พระพุทธรูปองค์ทรงเสด็จจากสวรรค์ชั้นดาวดึงส์นั้น เป็นวันที่พระพุทธรูป
องค์ ทรงแสดงยมกปาฏิหาริย์และทรงแสดงปาฏิหาริย์สำคัญอย่างยิ่งคือทรงเปิดโลกทั้ง 3 เปิดสังสารวัฏทั้งหมดให้พบ
เห็นพร้อมกัน คือสรรพสัตว์ทั้งหลายตั้งแต่แรก สงบนิ่งหยุด โทษทัณฑ์ทั้งหลายหยุดลง ไฟนรกดับลงชั่วเวลา สัตว์นรก
ขึ้นไปจนถึงมนุษย์ เทวดาพรหม ล้วนแล้วแต่เห็นพระพุทธรูปองค์ทรงแสดงปาฏิหาริย์ เปล่งฉัพพรรณรังสี จนทุกภพภูมิ
เห็นพระพุทธรูปและต่างเห็นกันหมด เราน้อมจิตพิจารณาให้เห็นภาพเหตุการณ์ฉัพพรรณรังสีสว่างเจิดจ้าอย่างยิ่ง
สรรพสัตว์ทั้งหลายเห็นพระพุทธรูปก็เกิดความศรัทธาเลื่อมใสอย่างยิ่ง เหตุผลของการแสดงยมกปาฏิหาริย์นั้น เป็นไป
เพื่อการกระตุ้นปลุกเปิด ปลุกก็คือปลุกตื่น เปิดโลก เปิดจิต ในกาลครั้งนั้น สรรพสัตว์ทั้งหลายไม่ว่าจะอยู่ในภพใด เกิด
มีความศรัทธา เกิดมีความชื่นชม มีความรู้สึก ปรารถนาที่อยากจะจะเป็นพระพุทธรูปเจ้าบ้าง ซึ่งการแสดงยมกปาฏิหาริย์นั้น
นอกเหนือที่จะทำให้สรรพสัตว์ได้ล่วงรู้ ว่าโลก ภพภูมิ มันมีการเปลี่ยนแปลงผันแปรไป

**ไตรภูมิปรากฏชัดเจนชัดแจ้งในจิต เป็นประการที่ 1 เห็นภพภูมิ เห็นการเวียนว่ายตายเกิด รู้ว่ามีดวงจิตจุดดับบ้าง เสวย
บุญบ้าง เสวยทุกข์เวทนาบ้าง ในสังสารวัฏ อันถือว่าเป็นวิปัสสนาญาณ เพื่อให้เห็นความทุกข์ในสังสารวัฏ เพื่อให้เห็น
คุณของพระนิพพาน อันนี้เหตุผลของการเปิดโลก¹**

ส่วนอีกเหตุผลหนึ่งก็คือกระตุ้นดวงจิตทั้งหลายที่มีเมล็ดพันธุ์แห่งโพธิจิต² มีสรรพสัตว์มากมายแม้แต่มดแมลง ดั่งจิต
อธิษฐานปรารถนาที่จะเป็นพระพุทธรูปเจ้าบ้างในอนาคตกาล จำนวนผู้ปรารถนาพุทธภูมิในยามที่พระพุทธรูปองค์ทรงแสดง
ยมกปาฏิหาริย์เปิดโลก ก็มีมากมายมหาศาลเช่นกัน แต่สุดท้ายแล้วบุคคลผู้ปรารถนาพุทธภูมินั้น บางท่านก็สามารถที่
จะบำเพ็ญบารมีต่อไปจนกระทั่งบรรลุมรรคผลปรากฏเป็นพระพุทธรูปเจ้าในอนาคตกาล แต่สำหรับบางดวงจิตกำลังย่อ
หย่อนก็อาจจะลาพุทธภูมิตั้งแต่ต้นมือ ขึ้นอยู่กับกำลังความมุ่งมั่นกำลังใจกำลังศรัทธาว่ามีมากเพียงใด

ดังนั้นเหตุการณ์ที่พระพุทธรูปองค์ทรงเสด็จลงมาจากสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ จึงเป็นเหตุการณ์ที่สำคัญอย่างยิ่งใน
พระพุทธศาสนา เมื่อเราเห็นภาพเหตุการณ์เทวดาพรหมทั้งหลายโดยเฉพาะอย่างยิ่ง พระอินทร์องค์อัมรินทร์ราชาเจ้า
ท่านท้าวสัทมบดีพรหม เสด็จมาส่งพระพุทธรูปองค์ลงจากสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ มีหมู่เทวดาพรหมทั้งหลายห้อมล้อมโปรย
ดอกไม้ถวายฉัตร สรรพสัตว์ทั้งหลายมองไปบนฟ้าปรากฏเห็นพระพุทธรูปองค์ชัดเจนสว่างรุ่งโรจน์ พร้อมกับคลื่นกระแส
ของความสงบเย็น เราน้อมจิตให้เหมือนกับเราอยู่ในเหตุการณ์นั้น ซึมซับรับกระแสแห่งพระพุทธรูปเมตตา กระแสแห่ง
กำลังที่พระพุทธรูปองค์ทรงแสดงยมกปาฏิหาริย์ ใจเราเอิบอิม กุศลนั้นเกิดขึ้นในจิตของเรา

จากนั้นสิ่งต่อมาที่สำคัญก็คือเป็นวาระสำคัญพิเศษที่เราสามารถที่จะน้อมจิตน้อมใจ อุทิศส่วนกุศลให้กับบรรดา
ญาติทั้งหลาย พ่อแม่บิดามารดาในอดีตชาติ หรือแม้แต่ชาติปัจจุบัน ญาติทั้งหลายคนรักทั้งหลายที่อยู่ในนรกภูมิ
สามารถอุทิศส่วนกุศลหรือบางครั้งบางคนก็สามารถจะช่วยสามารถที่จะโปรดพ่อแม่ตนเองขึ้นมาจากนรกได้ ขึ้นอยู่กับ
วาระกรรม ว่ากรรมนั้นเป็นกรรมเบาหรือกรรมหนัก กรรมหนักก็อาจจะไม่ช่วยเหลือสงเคราะห์มีแต่สามารถบรรเทาเบา

บาง ให้เขาลงบ้างผ่อนลงบ้างพักลงบ้างชั่วคราว แต่หากบุคคลใดพ่อแม่ญาติพี่น้องใกล้เคียงผลของกรรมหรือกรรมนั้นไม่รุนแรงเกินไป ก็สามารถโปรตขึ้นมาได้ หรือบางคนญาติบุคคลที่เราจะช่วยเหลือสงเคราะห์ ยังพักรออยู่ที่สำนักงานพยายาม รอคำพิพากษาคัดสิน ก็สามารถที่จะน้อมบุญกุศลโมทนาสาธุ เมื่อโมทนาสาธุแล้วมีบุญมารองรับท่านก็เมตตาให้ผ่านไปเสวยบุญก่อน ตอนนี้ก็ให้เราซึ่งตอนนี้ให้เรากำลังใจอยู่บนพระนิพพาน ขออาราธนาบารมีขอพุทธานุญาต รวมถึงขออนุญาตครูบาอาจารย์คือหลวงพ่อกุญชรราชพรหมญาณ เมตตาพาอาทิสมาณกายของข้าพเจ้า ไปช่วยเหลือไปโปรดบิดามารดา ลูกหลาน บุคคลอันเป็นที่รัก คู่บุญคู่บารมีหรือลูกหลานของเรา ท่านผู้มีพระคุณของเราที่ไปเสวยกรรมอยู่ในนรก เนื่องในวันออกพรรษา วันที่นรกหยุดทำการชั่วคราว เรามีกำลังมโนยติ เราน้อมจิตมากราบขออาราธนาบารมีครูบาอาจารย์ช่วยเหลือสงเคราะห์ได้โดยตรง ถือว่าเป็นกำไร เราก็รู้จักที่จะใช้กำไรใช้กำลังของฉานสมาบัติใช้ความสามารถของจิตให้เกิดประโยชน์ กำหนดน้อมจิตขอบารมีพระพุทธร่องค์ขอบารมีหลวงพ่อเมตตา นำพาอาทิสมาณกายของเรา ลงไปที่สำนักงานพยายาม

จำไว้เลยว่าเวลาเมื่อไหร่ก็ตามที่เราลงไปที่นรก เรื่อยาผล็พลามลงไปสู่มลพิษหม้อไปยังขุมหม้อขุมนี้ เขาจะเปลอจับตัวเราไป ไปที่ไหนเราก็ไปหาผู้ใหญ่ของสถานที่นั้นก่อนเสมอ ไปที่สวรรค์ก็ไปกราบทานปู่พระอินทร์ ไปพรหมโลกก็ไปกราบทานปู่ท้าวสหบดีพรหม ถ้าจำเป็นจริงๆต้องลงไปที่นรก ก็ไปกราบลุงพุ่ม คือไปกราบทานพญามราช เมื่อกราบพญามราชก็อธิฐาน ตอนนี้ก็ขอให้เราไปปรากฏที่สำนักงานพยายาม น้อมจิตกราบพญามราช เราทรงอารมณฺ์ ทรงสภาวะ ทรงกายทิพย์ในสภาวะกายพระวิสุทธิเทพ กำหนดอารมณฺ์จิตน้อมกราบอธิษฐาน เอาตัวเราเองก่อน น้อมจิตกราบลุงพุ่มขอให้ลุงพุ่มเมตตาปรากฏในสภาวะความเป็นจริง ของจงปรากฏในสภาวะแห่งพรหม เรากำหนดน้อมให้เห็นท่านพญามราชในสภาวะแห่งพรหมนั้น ไม่ต้องให้ท่านปรากฏองค์ในรูปลักษณะที่นากลัว รูปลักษณะที่นากลัวนั้นท่านเอาไว้ขู่ดวงจิตดวงวิญญาณของสัตว์นรกก็ดี หรือผู้ที่มีบาปหนักก็ดี เพื่อที่จะได้รู้จักเกรงกลัวต่อบาป เมื่อปรากฏภาพลุงพุ่มในสภาวะแห่งพรหมแล้ว เราก็ตั้งจิตอธิษฐานของเราเองก่อน

ตั้งจิตนะ “บุญกุศลทั้งหลายที่ข้าพเจ้าได้บำเพ็ญมาในขณะที่มีชีวิต ตั้งแต่อดีตชาติจนถึงปัจจุบัน ขอลุงพุ่มพญามราชตลอดจนนายนิริยบาลทั้งหลายได้อนุโมทนาสาธุในทุกบุญกุศล ขอท่านได้เมตตาเป็นพยานบุญของข้าพเจ้า พยานแห่งบุญกุศลที่ทำและมีส่วนร่วมในบุญกุศลด้วยทุกอย่างทุกประการ ทานกัฏฐิ มหาสังฆทานที่ทำไว้กัฏฐิ กรรมฐานที่เจริญไว้กัฏฐิ พรหมวิหาร 4 เมตตาฉาน เมตตาอัปปันนฉานฉานกัฏฐิ กำลังกรรมฐานที่ข้าพเจ้าเจริญจิตเจริญอารมณฺ์พระนิพพานในทุกวันบ้างในทุกสัปดาห์บ้าง ยกจิตขึ้นพระนิพพานเป็นสิบครั้งร้อยครั้งพันครั้งหนึ่งแสนครั้งบ้าง อารมณฺ์จิตสงบสงัดจากกิเลสด้วยกำลังแห่งฉาน กำลังแห่งวิปัสสนาญาณ กำลังอารมณฺ์แห่งมโนยติ กำลังอารมณฺ์จิตที่ทรงพระนิพพานไว้ ขอลุงพุ่มและนายนิริยบาลได้มีส่วนร่วมในบุญกุศลทุกอย่างทุกประการ ขอให้ข้าพเจ้ามีกำลังกาย กำลังจิต กำลังบารมี ในการปิดอบายภูมิจเข้าสู่ความเป็นพระอริยะเจ้า เข้าสู่พระนิพพานได้ในชาติปัจจุบันนี้ด้วยเถิด” กำหนดจิตนะจากนั้นน้อมกราบท่าน

ต่อมาก็ให้เรากำหนดจิตอธิษฐานในความเป็นทิพย์ ขออนุญาตลุงพุ่ม ท่านพญามราช นายนิริยบาลทั้งหลาย กำลังบุญแห่งองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า บารมีของหลวงพ่อกุญชรราชพรหมญาณ ขออนุญาตดวงจิตใจใต้ที่ร่วงลงสู่นรกภูมิที่มีบุญกุศลเกี่ยวเนื่องกับข้าพเจ้า เป็นบิดามารดาในอดีตชาติกัฏฐิ เป็นบุคคลอันเป็นที่รักคู่บุญคู่บารมีเก่าของข้าพเจ้ากัฏฐิ เป็นลูกเป็นหลานของข้าพเจ้ากัฏฐิ เป็นท่านผู้เคยมีพระคุณต่อข้าพเจ้ามากกัฏฐิ เป็นญาติทั้งหลายของข้าพเจ้ากัฏฐิ เป็นปิยชนน์เพื่อนฝูงเคยเกื้อกูลช่วยเหลือรักใคร่กัฏฐิ ตลอดจนบุคคลทั้งหลายผู้อยู่ในพุทธภูมิ วิสัยพลาดพลั้งร่วงหล่นลงสู่อบาย ข้าพเจ้าขอน้อมอาราธนาจงมาปรากฏเฉพาะในวิสัยที่สามารถโมทนา ในวิสัยที่สามารถผ่านพ้น ปรับภพภูมิขึ้นไปได้หรือบุคคลดวงจิตใดก็ตาม ที่สามารถจะบรรเทาเบาบางวาระโทษทัณฑ์กรรม จากหนักให้เบาลงบรรเทาช่วงเวลาแห่งการรับโทษทัณฑ์ ด้วยกำลังแห่งบุญที่ได้ในการโปรดในการดับทุกข์ทั้งหลายได้ ก็ขอให้ดวงจิตทั้งหลายจงมาปรากฏเบื้องหน้าข้าพเจ้า ณ บัดนี้ด้วยเถิด กำหนดตุนะบางคนก็จะเห็นเป็นกลุ่ม บางคนก็เห็นออกไปไกลสุดลูกหูลูกตา กำหนดน้อมพิจารณาขอบุคคลทั้งหลายดวงจิตทั้งหลาย ขอท่านจงพ้นจากวิบากกรรม

ข้าพเจ้าขออ้างกำลังแห่งองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นที่พึ่ง กำลังแห่งกระแสพระธรรมเป็นที่พึ่ง กำลังแห่งครูบาอาจารย์พระอรียะสงฆ์เป็นที่พึ่ง ขอบุญกุศลทั้งหลายแห่งองค์พระโพธิสัตว์เจ้า มาโปรดมาสงเคราะห์ และบุญที่ข้าพเจ้าถวายมหาสังฆทานเป็นประจำ ประจำเป็นนิจ ของจงปรากฏขึ้น กำหนดจิตนะให้เห็นทิพยสมบัติอันเกิดขึ้นจากการถวายมหาสังฆทาน ขอบงเกิดเป็นทิพยสมบัติลอยอยู่เหนือดวงจิตดวงวิญญาณทั้งหลายที่มารับ บุญกุศลที่ข้าพเจ้าสร้างวิหารทานไว้ รวมบุญบารมีโบสถ์เจดีย์ วัดที่ถูกไฟเผาไหม้ทำลาย สร้างโบสถ์ สร้างพระวิหาร สร้างพระพุทธรูป ขอทิพยสมบัติทั้งหลายจงปรากฏลอยขึ้น อยู่เบื้องบนท่านทั้งหลายมากมายมหาศาล รวมเฉพาะอย่างยิ่งและขอให้ทิพยสมบัติบุญบารมีของพระพุทธเจ้าทุกๆพระองค์ พระปัจเจกพุทธเจ้าทุกพระองค์ พระอรหันต์พระอรียะเจ้าทุกพระองค์ พระโพธิสัตว์พระมหาโพธิสัตว์ทุกพระองค์จงปรากฏ เกิดเป็นทิพยสมบัติ พรหมสมบัติ นิพพานสมบัติ สว่างมากมายลอยอยู่ในทุกดวงจิตนั้น ขอท่านทั้งหลายดวงจิตทั้งหลายจงประนมมือ น้อมกล่าวคำสาธุการ อนุโมทนาสาธุ น้อมรับทิพยสมบัติ ปรับภาพปรับภูมิขึ้นสู่ภพภูมิ พ้นจากโทษทุกข์ภัยในนรกภูมิในอบายภูมิด้วยเทอญ ขอให้ท่านทั้งหลายจงโมทนาให้ กึกก้อง ขอท่านทั้งหลายเมื่อปรับภาพภูมิรับบุญแล้วจงรับด้วยกระแสแห่งสัมมาทิฏฐิกลับตัวกลับใจกลับจิต น้อมใจเข้าสู่ กุศล เข้าสู่ธรรม เข้าสู่ความสงบเย็น เข้าสู่สัมมาทิฏฐิด้วยเถิด ขึ้นมาแล้วก็จงเป็นผู้สร้างประโยชน์สร้างความสุข ขึ้นมาแล้วก็จงเป็นผู้ปราศจากการเบียดเบียน ขึ้นมาแล้วก็ขอจงเป็นผู้ที่โอหสิกรรมให้อภัยทานต่อกัน ขอสรรพสัตว์ทั้งหลายขอท่านทั้งหลายโดยเฉพาะพ่อแม่ท่านผู้มีพระคุณ ครูบาอาจารย์ของข้าพเจ้าได้พ้นจากภัยแห่งอบายภูมิในวัน ออกพรรษานี้ด้วยเถิด ดวงจิตดวงวิญญาณในภพของเปรตอสุรกายทั้งหลายที่พึงโมทนาได้เป็นญาติ พ้นจากทุกข์ภัยได้ ก็ขอจงพ้นจากทุกข์นั้นเทอญ ท่านที่ประสบความทุกข์ ก็ขอให้พ้นจากความทุกข์ ท่านที่สุขอยู่แล้วก็ขอให้สุขยิ่งขึ้นไป ขอจงโมทนาสาธุรับทิพยสมบัติไปพร้อมกับกระแสแห่งธรรมความชุ่มเย็น กระแสแห่งสัมมาทิฏฐิด้วยเถิด

กำหนดดูกำหนดรู้ระดวงจิตทั้งหลายปรับภาพภูมิขึ้นไปใหม่ แสงสว่างขึ้นไปใหม่ เปลี่ยนเครื่องทรงเปลี่ยนชุดใหม่ จากเศร้าหมองกลายเป็นกายที่มีรอยยิ้มมีแสงสว่างใหม่ สิ่งสำคัญที่สุดก็คือจิตของเรานั้นมีความอิมเมอมีนดีใหม่ มีความ ผ่องใสใหม่ โปรดช่วยเหลือพ้นจากทุกข์ แต่สิ่งที่สำคัญยิ่งก็คือกระแสบุญที่น้อมผสมกลมกลืนกับกระแสแห่งธรรม ขอ กระแสแห่งธรรมความชุ่มเย็นสัมมาทิฏฐิจรินไหลสู่ทุกดวงจิตของสรรพสัตว์ พ่อแม่ ท่านผู้มีพระคุณ ญาติทั้งหลาย ปิยชนทั้งหลาย บุคคลดวงจิตที่อยู่ในวิสัยที่เราสงเคราะห์ได้ทั้งหลาย พระโพธิสัตว์หรือแม่แต่พุทธภูมิที่พลาดร่วงหล่นลงสู่ออบาย ขอจงเข้าถึงความเป็นสัมมาทิฏฐิ กำหนดในความเป็นพระวิสุทธิเทพ ทรงอารมณ์พนมมือไว้ น้อมกระแสแผ่เมตตา ยังทุกดวงจิตที่รออยู่ ทุกดวงจิตที่ปรับภาพภูมิไปแล้ว แผ่เมตตา แผ่มุทิตา เมื่อเขาดวงจิตใดลอยขึ้นไปใจเรายินดีกับความ สุข ยินดีกับความพ้นทุกข์ จิตเราก็คงเกิดมุทิตาญาณ ยินดีเป็นสุข กายพระวิสุทธิเทพยิ่งสว่างขึ้น

จากนั้นกำหนดจิตพิจารณาดูขอบารมีพระพุทธร่องค์ทรงสงเคราะห์ ขออนุญาตท่านพญายมราชสูงพูน ขอให้เห็นว่าดวงจิตที่เราช่วยเหลือได้ กับดวงจิตที่ตกค้างอยู่ในนรกทั้งหลายทุกขุม จิตที่ตกค้างอยู่ในนรกทั้งหลายทุกขุมนั้นมีจำนวนมากมากมายมหาศาลเพียงใด ขอให้เรากำหนดรู้ที่อยู่ เราช่วยไปได้เพียงส่วนเดียว สำหรับบางคนอาจจะเห็นว่าเยอะมากมาย สุดลูกหูลูกตา แต่ถ้าเทียบกับจิตที่พลาดพลั้งล่วงหล่นสู่นรกทั้งหลายทุกขุมนั้น มีจำนวนมากมายจนนับไม่ถ้วน มากมายเพราะดวงจิตในสังสารวัฏนี้ ไม่ได้มีแค่หลักล้าน แต่มีเป็นหลักอสงไขยมากมายนับไม่ถ้วน เลข 0 นั้นนับไม่ถ้วน ดังนั้นเราช่วยไปนี่ย่างง่กก็หลักหมื่นหลักแสน แต่มีดวงจิตที่เสวยวิบากกรรมอีกมาก สิ่งสำคัญก็คือเราพิจารณาแล้ว ให้เห็นทุกข์ภัยแห่งอบายภูมิ ทุกข์ภัยในสังสารวัฏ เพื่อที่เราจะยิ่งเห็นคุณแห่งพระนิพพาน เมื่อทรงอารมณ์แล้วก็ กำหนดจิต เราทำหน้าที่ในการโปรดปิยชนทั้งหลายแล้วเนื่องในวันออกพรรษา เราก็น้อมจิตกราบลาท่านพญายมราชสูง พูน น้อมจิตนะ อธิษฐานที่เราตั้งใจว่ามารับรู้รับทราบเรียบร้อย

กำหนดจิตขึ้นไปบนพระนิพพาน ทรงอารมณ์พระวิสุทธิเทพ ทรงอารมณ์พระนิพพาน จากนั้นพิจารณาว่าในขณะที่เราลงไปนรก ลงไปที่สำนักท่านพญายม อารมณ์จิตที่สำนักพระยามกับอารมณ์จิตบนพระนิพพาน มีความหนักเบาต่างกันไหม คนที่จับอารมณ์ได้จะรู้สึกได้ว่ามีความเครียดมีความหนักต่างกับบนพระนิพพานอย่างสิ้นเชิง ดังนั้นที่จริงแล้วถ้าไม่จำเป็นก็ไม่ต้องลงไป หรือแม้แต่ถ้าเราปฏิบัติในกำลังของมโนเมทธิ ปฏิบัติจนจิตเรา

ปรารถนาในพระนิพพาน ความชอบความพึงพอใจในการที่เราจะไปเที่ยวเล่นในภพต่างๆ มันจะจิตมันจะจางลงไปจนกระทั่งจิตเรานั้น ถ้าจะใช้มนมยิทธิจุดเดียวที่มาเหลือเป็นพระนิพพานจุดเดียว ถ้าเป็นอย่างนั้นจริงๆ แล้วถือว่าก้าวหน้าในการปฏิบัติธรรมมากขึ้นจริงๆ หากได้มนมยิทธิ และยังมีสติปัญญาอยู่กับการเที่ยวเล่นไปในภพนั้นๆ อันนี้ก็ถือว่าจิตในแง่ของการปฏิบัติเพื่อมรรคผลพระนิพพานนั้น เรายังมีความติดอยู่กับภพภูมิต่างๆ เวลาที่เราใช้กำลังของมนมยิทธิอันนี้เสริมขึ้นมา บางครั้งเวลาเราไปในภพต่างๆ เช่นไปภพเมืองบาดาล ไปที่เมืองพญานาค บางทีเราก็กำหนดอธิษฐานอาทิสมาณกายเป็นมนุษย์นาค คือกายแบบพญานาค บางคนกำหนดอาทิสมาณกายเป็นพญานาคไปเลยไม่ใช่แค่มนุษย์นาค มนุษย์นาคนี่ก็คือกายเป็นเหมือนมนุษย์แต่สวมเศียรด้านบนคือมงกุฎเป็นพญานาค แต่บางคนแปลงกายเป็นพญานาคเลย หรือบางคนไปเที่ยวที่สวรรค์ก็กำหนดอาทิสมาณกายเป็นเทวดาบ้างเป็นนางฟ้าบ้างตามภพนั้นๆ

คราวนี้พระท่านฝากแนะนำคำสอนลงมา ว่าเมื่อเราปฏิบัติเพื่อพระนิพพาน อันที่จริงเวลาเราไปภพอื่นภูมิใด ก็ให้เราไปด้วยกายแห่งพระวิสุทธิเทพ คือกายแห่งพระนิพพานนั้น เหตุผลท่านอธิบายไว้ว่า ให้เราลองสังเกต เวลาเราใช้กายของภพนั้นๆ อารมณ์จิตเราจะยิ่งสนิทสนมพึงพอใจผลิตผลิตกับภพนั้น เช่นไปลงยังภพบาดาลเมืองบาดาลนาค ครั้นถ้าใครแปลงกายอาทิสมาณกายเป็นพญานาคก็จะอดที่จะเลื้อยเล่นน้ำผลิตผลิตน้าทักทายเพื่อนฝูง ท่านก็บอกว่า อารมณ์เช่นนี้กลายเป็นอารมณ์ที่พึงพอใจในภพ กลายเป็นเราติดในภพนั้น แต่หากเราอยู่ในกายแห่งพระวิสุทธิเทพ ไปที่เมืองบาดาลความรู้สึกของเรา มันจะเป็นอารมณ์ที่เราตัด เห็นพญานาคก็เห็น เรากำหนดน้อมไปกราบไปทักทายแต่ใจเรารู้สึกว่า เราหมดเวลาเราหมดวาระเราไม่ได้ยินกับการเป็นพญานาคมาเกิดเป็นพญานาคอีกต่อไป หรือแม้แต่ว่าเราไปบนสวรรค์จะเป็นชั้นดาวดึงส์ กายเป็นเทวดาเมื่อไหร่เจอเพื่อน เราอดไปทักทายอดที่จะไปเยี่ยมวิมานไปพูดคุยพบปะ อารมณ์ก็เหมือนว่าเราเป็นเทวดาในสวรรค์ชั้นดาวดึงส์นั้นผลิตผลิตใจจืดจาง แต่หากเมื่อไหร่เราไปสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ หรือชั้นใดก็ตาม แต่เราไปในกายพระวิสุทธิเทพเพราะเราตั้งใจแล้วว่าตายเมื่อไหร่แล้วจะไปพระนิพพาน อารมณ์จะเป็นอารมณ์ที่วางเฉยตัดมากกว่าอารมณ์ที่เราใช้กายของภพนั้นๆ ดังนั้นต่อไปเมื่อเราใช้กำลังแห่งมนมยิทธิ เราไปในภพใดก็ตามเรากำหนดรู้หรือกำหนดจิตใช้ญาณทั้ง 8 เข้าไปอยู่ในเหตุการณ์ใดก็ตามในอดีตตั้งสมุทธานกิติ อนาคตตั้งสมุทธานกิติ ก็พึงที่จะรักษาทรงอารมณ์ใจของเราเป็นกายพระวิสุทธิเทพไว้เสมอ หรือแม้แต่วิมานในภพต่างๆ ท่านก็บอกว่าถ้าหากยังมีวิมานอยู่บนสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ ยังมีวิมานอยู่สวรรค์ชั้นพรหม ยังมีวิมานอยู่บนพระนิพพาน เรายังเสียดายเก็บวิมานที่ชั้นอื่นไว้นั้นก็แปลว่าจิตของเรายังมีความเสียดายในภพนั้นๆ แต่ถ้าเมื่อไหร่เรากำหนดจิตว่าวิมานของเราจะรวมบุญทั้งหลาย มีเพียงนิพพานสมบัติคือวิมานบนพระนิพพานจุดเดียว อาทิสมาณกายก็กำหนด เป็นกายพระวิสุทธิเทพเพียงจุดเดียว นั่นก็แปลว่าอารมณ์จิตเราแนบอยู่ในพระนิพพานมากกว่า อันนี้ก็ให้เราลองพิจารณาตามดู

สำหรับวันนี้เรากำหนดจิตยกอาทิสมาณกายอยู่บนพระนิพพานแล้ว กำหนดจิตอธิษฐานบุญทั้งหลายที่ข้าพเจ้าปฏิบัติมาตลอดพรรษา ทาน ศีล ภาวนา ปฏิบัติธรรม การเร่งรัดการปฏิบัติ ข้าพเจ้าน้อมจิตถวายเป็นพุทธบูชา ธรรมบูชา สังฆบูชา ขอให้จิตอันมีความเพียรมีความมุ่งมั่นนี้ ยังประโยชน์ส่งผลให้ข้าพเจ้าเข้าถึงพระนิพพานได้อย่างง่ายดายในชาติปัจจุบันนี้ด้วยเถิด ขอบุญกุศลทั้งหลายยังประโยชน์ต่อพ่อแม่ทั้งในชาติปัจจุบันและอดีตชาติ พ่อแม่ที่ท่านเสียชีวิตไปแล้วหรือยังอยู่ก็ตาม ขอให้อาทิสมาณกาย กายในของท่านได้โมทนาสาธุในทุกบุญกุศลของข้าพเจ้าด้วยเถิด

จากนั้นนะให้เรากำหนดจิตกราบลาพระพุทธรูปเจ้า กราบลาครูบาอาจารย์ กราบลาหลวงพ่อกับน้อมจิตกราบด้วยความนอบน้อมด้วยความเคารพ อาทิสมาณกายสว่างเจิดจ้าอย่างยิ่ง อารมณ์จิตตัดร่างกายชั้น 5 ตัดภพจพชาติ จิตตั้งมั่นในพระนิพพาน บุญกุศลความดีทั้งหลายรวมอยู่ในกายพระวิสุทธิเทพนี้

จากนั้นน้อมอาทิสมาณกายพุ่งกลับลงมายังร่างชั้น 5 พร้อมกับน้อมนำกระแสแห่งพระนิพพานลงมาเป็นลำแสงสว่างสีขาวคลุมร่างชั้น 5 กระแสธรรม พระแสงพระนิพพานฟอกชำระล้างธาตุชั้น 5 ชำระล้างโรคภัยไข้เจ็บ

ขน เล็บ ฟัน หน้ สีสว่างเป็นแก้ว อัฐิกระดูกเส้นเอ็นสว่างใสเป็นแก้ว กล้ามเนื้อทุกส่วนอวัยวะภายในอาการ 32 สะอาดสว่างใสเป็นแก้ว กายจิตของเราสว่างใส สะอาดสว่าง สงบเย็น

จากนั้นหายใจเข้าลึก ๆ ซ้ำ ๆ หายใจเข้าพุท หายใจออกโธ

หายใจเข้าช้าลึกยาว กำหนดจิต ธรรมโม

หายใจเข้าออกช้าลึกยาว กำหนดสังโฆ

ในการกำหนดตอนจิตจากสมาธิ กำหนดว่าจิตถอนจากสมาธิ ใจเราทรงในสรณคณห์ ไตรสรณคณห์ตั้งมั่นในจิต เมื่อลืมหายใจกำหนดภายในจิตยัมเบิกบาน ดอกบัวบานผุดมีดวงแก้วอยู่กลางดอกบัวผุด ปรากฏบานขึ้นในจิต

อันนี้เสริมชนิดหนึ่งนะ ภาพนิมิตที่ปรากฏดอกบัวบานมีดวงแก้วอยู่กลางดอกบัว สว่าง ใจแยมยัมเอิบอ้อม เป็นนิมิตของคณา มหายานที่กล่าวไว้ว่า "โอมมณี ปัทเมหุบ" โอมนั้นเป็นการกำหนด มณีก็คือดวงแก้ว ปัทเมหุบก็คือดอกบัว โอมเป็นคำกล่าวองค์การตั้งจิตอธิษฐานปลูกให้เกิดดอกบัวแห่งโพธิญาณ แห่งการบรรลุธรรมได้บานในจิต จิตคือดวงแก้วที่สว่างใสอยู่บนดอกบัว โอมมณีปัทเมหุบ เป็นคาถามหายานใช้ร่วมกับการกำหนดนิมิต และมีแสงสว่างออกไปจะยิ่งเกิดผล อันนี้ก็เสริมให้

สำหรับในวาระที่เราฝึกเจริญกรรมฐานในวันออกพรรษา วันนี้ก็ถือว่าคนที่ฝึกมาเรียนตรงกับวันออกพรรษาพอดี ก็มีผลอันดีโดยตรงสูงกว่าคนที่มาฝึกมาปฏิบัติภายหลัง เพราะบางเรื่องก็เป็นเรื่องที่ต้องตรงกาล ตรงวาระอันนี้เป็นข้อที่ 1 ส่วนอีก 2 ข้อที่จะฝากก็คือ สำหรับคนที่ตั้งใจตั้งใจจะไปงานบวงสรวงอาราธนาพระอุปคุตขึ้นมาโปรดปรามมารเพื่อเข้าสู่ยุคชาวมืด แล้วก็บรรเทาภัยพิบัติทั้งปวงภัยสงครามทั้งหลาย ก็ให้เราตั้งใจเดินทางหรือร่วมบุญกันได้ มีรถที่จะเดินทางยังมีที่ว่างอยู่อีกไม่กี่ที่ รีบแจ้งในกลุ่มไลน์ ส่วนอีกข้อหนึ่ง เนื่องจากตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไปก็จะถือว่าเป็นช่วงกรานกฐินตลอด 1 เดือนทางหลวงพีไปก็ฝากประชาสัมพันธ์ ร่วมบุญวัดเขาพงพราน จังหวัดชลบุรี มีกฐินซึ่งหลวงพี่ท่านก็เมตตาไปกับกลุ่มพวกเรา คนไหนมีจิตศรัทธาจะร่วมบุญกฐินจะมากจะน้อยก็ตามกำลัง เป็นไปได้ก็พยายามทำจะมากจะน้อยนะ ในส่วนของกฐิน ความสำคัญอยู่ที่ผ้าเป็นหลัก ผ้าทอดกฐินถือว่าเป็นองค์สำคัญของกฐินทาน จดจ่อโฟกัสตรงเรื่องของผ้าเป็นสำคัญ ส่วนเรื่องอื่นจริงๆมีเวลาก็อยากเล่าประสบการณ์ที่ไปปฏิบัติไปไหว้พระที่ต่างประเทศ แต่ว่าเวลาหมดแล้ว ก็ยกยอดไปเล่าในสัปดาห์หน้าต่อไป

สำหรับวันนี้ก็ขอโมทนาบุญกับทุกคนด้วย อย่าลืมนเขียนแผ่นทองอธิษฐานพระนิพพาน พยายามเร่งการปฏิบัติกาลเวลามันเร่งรัดเร็วขึ้น หากมีสงครามหากมีภัยขึ้นมาคนไหนที่ปฏิบัติจนมีความคล่องตัวทำคุ้มครองตัวเองได้ เอาตัวรอดได้ตั้งใจไปในนิพพานได้ในทุกอารมณ์ทุกสภาวะ คนนั้นก็พอตัวรอดได้ แต่ถ้าหากฐานความเพียรของเรายังน้อยเรายังปฏิบัติมาน้อยแต่เกิดความวุ่นวายชะง่อน อันนี้ก็อาจจะคุ้มหรือจะนำพาเราไปพระนิพพานในขณะที่จิตเรามีความกลัวมีความตกใจ อาจจะยากนิดหนึ่ง ยังไงก็ตามพยายามอธิษฐานขอขมาพระไว้ให้เป็นปกติ ตั้งสติได้ตั้งสติไม่ได้ก็ขอให้พระท่านเมตตามารับ สำคัญอยู่ที่จิตเราตั้งมั่นว่าตายเมื่อไหร่ไปในนิพพานจุดเดียว อันนี้ก็เป็นเรื่องที่พระท่านเตือนมา เร่งรัดการปฏิบัติขึ้นเร่งรัดความเพียรขึ้น อย่าย่อหย่อนอย่าเพลิดเพลน ถึงเวลาปุบปับขึ้นมา มันเร็วกว่าที่คิด โลกมันเคลื่อนตัวก่อนการเปลี่ยนแปลงเข้าสู่ยุคชาวมืด บางทีมันก็เป็นช่วงเวลาที่ต้องมีการชำระล้าง เราก็อย่าไปยินดี อย่าไปโมทนา อย่าไปสะใจกับฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง วางจิตให้เป็นอุเบกขารมณ์ พิจารณาว่าเป็นธรรมดา เป็นธรรมชาติของโลก

เราโหสิกรรม ให้อภัยทานต่อกัน ใจอยู่กับกุศลเป็นหลัก

สำหรับวันนี้ก็ขอให้เราทุกคนมีความสุขมีความเจริญมีความอ้อมใจในกุศลที่เราได้บำเพ็ญ ที่เราได้ช่วยเหลือพ่อแม่ญาติทั้งหลายเท่าที่เราสามารถทำได้ บุญกุศลที่ส่งเคราะห์ที่โปรดคนจากนรกนั้นมากมายมหาศาล ให้เราคิดง่าย ๆ ว่าสำหรับภพของการเป็นมนุษย์ เราช่วยคนที่เขาไฟไหม้ ที่เขาหมดเนื้อหมดตัวให้เขาตั้งตัวขึ้นมาได้นี่ถือว่าโห เป็น

พระคุณมากมายมหาศาล จากการช่วยการโปรดสงเคราะห์ให้ข้าพเจ้าพ้นจากนรก ลองคิดเอาว่าสูงแค่ไหน ดังนั้นกำลังบุญ กำลังใจมั่นสะสม บารมีมั่นสะสม กำลังที่เราจะไปพระนิพพานนั้นเพียงแค่เรามั่นคงมั่นใจ มั่นคงในพระรัตนตรัย มั่นคงในพระนิพพาน ยิ่งไงเราก็สามารถไปถึงได้

สำหรับวันนี้ก็ขอโมทนากับทุกคนพบกันใหม่สัปดาห์หน้า สวัสดี